

NEPIERITOARE TRADIȚII

Sărbătorirea Zilei Aviației Republicii Socialiste România...

Colonel ION VĂLEANU pilot clasa I, inspector de zbor

gândul că tot un român, Henri Coandă, a zburat întâia dată cu un avion...

fost capabili aviatorii români în primul război mondial. Deși aeroplanelor cu care zburau nu le prezentau suficiența siguranță...

Mergând pe firul istoriei ajungem în perioada antebelică, perioadă de mare avânt și afirmare a aviației noastre pe plan mondial...

(Continuare în pag. a III-a)

MÎINE PE AEROPORTUL BĂNEASA

- Carusel efectuat de 5 planoare. Zbor în „oglină” executat de piloții Ștefan Calotă și Constantin Manolache...

TINERI CARE „PROMIT”, TINERI CARE SE „AFIRMĂ”

Virsa „marilor speranțe” începe arareori, ca în romanul lui Dickens, din tragedia copilărie...

Acad. EMIL CONDURACHI

Înzestrați adeseori cu o strălucitoare inteligență, dar așchiți pentru mult timp un loc de frunte în mijlocul unor colegi mai puțin preocupați de propriul lor progres...

Acad. EMIL CONDURACHI (Continuare în pag. a V-a)

LITORAL-1968 CĂTRE CITITORII „ȘCINTEIA TINERETULUI” AFLAȚI PE LITORAL

RELUAREA LUCRĂRILOR ÎN PLENUL MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Șcinteia tinereții

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5930 6 PAGINI — 30 BANI SÎMBĂȚĂ 15 Iunie 1968

ȘANTIERELE DE MUNCĂ VOLUNTAR — PATRIOTICĂ

ȘCOALĂ A RESPONSABILITĂȚII SOCIALE

— Tovarășe secretar, brigada este gata pentru deschiderea taberei! Sint comandantul brigăzii...

— Bună ziua, brigadiere! — Bună ziua...! Și ecoul rostogolite spre crestele zărilor răspunsul unui cor hărâbătesc de o sută de voci.

— Tovarășe secretar, brigada este gata pentru deschiderea taberei! Sint comandantul brigăzii...

I. ANDREIȚA (Continuare în pag. a V-a)

ADMITEREA LA STUDENȚIE de acad. N. TEODORESCU

Invățământul nostru superior are ca menire formarea de specialiști cu înaltă calificare pentru profesiunile intelectuale...

LILI E un năvălit obsesiv al unei pelucole colorate cu toate nuanțele roz ale iubitului implinite...

cadran Îi intrase în gând că trebuie să se mărite și a legat cartea de gard. A fost, exam-triculată. Mama ei lucra din greu pentru a-i asigura existența pentru că ea nu vrea să muncească...

EXCEPȚII Bărbatul care le cînde poartă ochelari. Te oprești întâi la el. Nu se poate să nu te oprești la el...

DESPRE FLORI SĂNZIANA POP și pe la șase, soarele se lichefiesc pe vitrina de cristal. Intre tufe de margarete cufundate în călduri cu smalt, printre gladiolele trase în țipă și trandafirii de tușă, isterici, cu roșul lor între flăvărele oacheșe, cu dinți, cu sîni și cu sprincene și cu...

ÎN PRIMA LINIE A LUPTEI CU SECETA Mergem acasă printr-o inonare care promitea mult așteptată ploaie.

de FLORENȚA ALBU Era simțată seara, oamenii cu fețele arse, prăfuite, veniseră de pe cîmpuri obosiți și nu intrau în case — așteptau ploaia. Și femeile bătrîne, cu fețele lor răvășitoare, cu trunchiul rădăcinos, îndoit, de trotite lîngă fîntînă. Și copii creșcuți aici cu dorul de ploaie, cu desicfarea semnelor de ploaie învîtate înaintea literelor cărții.

„Les actions pour tous les pays...”. E dintr-un cunoscut cîntec al lui Gilbert Bécaud. Parcă-l auzi acum cînd pîrcești aeroportul, îndemîndu-te să cisezi.

E amurg și un abur fin provocat de căldura zilei mîngie cafeaua verde din jurul pistei. La orizont cerul se confundă cu pămîntul iar panglica cenușie de beton își pierde culoarea în sinuții fundalului. S-au aprins și luminile de balizaj: roșii, portocalii, albastre. La capătul populat al pistei, unde, rezemați de balustradă, oamenii stau ca pe puntea unui transoceanic și futură minile, rulează încet un avion argintiu. Se oprește, ambalează turbinele și sare, brusc, oblic, spre înaltul cerului. Ai senzația că și-a pierdut greutatea terestră, că v-a deceni un corp ceresc.

AEROPORTUL PRIMEȘTE

A plecat spre mare. Cîteva oameni, dintre cei de la balustradă, pleacă și ei. Alții rămîn. Să privească alte avioane care vin și care pleacă. „Les actions pour...”.

Dar dacă nu cisezi, dacă gîndul nu-ți călătorește spre înaltul albastru, ai impresia că ești în jurul unui avion. Cîntecul de aer este un motiv de amuzament. Cîntecul de aer este un motiv de amuzament. Cîntecul de aer este un motiv de amuzament.

țitoarele de bord, bărbați și femei sînt înalți atunci cînd s-au așezat la posturile lor, acolo în boturile avioanelor, nu poți să ai despre ei decît cea mai frumoasă imagine. I-am văzut pînă la urmă grav ingindurați parcă, dar zîmbind cîte unui pasager de 5 sau 6 ani. Vin la bord înaintea pasagerilor și privesc trecerea acestora pe pistă, se lasă priceji — se naște o comunitate. Din clipa în care se vor închide ușile avionului echipaj și pasageri vor forma o singură familie.

— Și fetele încă despre motoare? — am întrebat cam într-o doară.

— Și ele, mai puțin ca restul personalului navigant, dar încă. Echipajul formează un tot și fiecare trebuie să fie capabil să-l poată ajuta pe celălalt la nevoie, să-i semnaleze orice schimbare. Acionul este complex, comenzi automatizate, dar cu atât mai mult el trebuie supravegheat mai bine. Acionul care avea ca aparate de bord un altimetru, un vitezometru și încă creu cîteva era supravegheat și condus foarte ușor de către un singur om — pilotul. Acionul de astăzi are sute de aparate și butoane cu comenzi și la conducerea lui participă mai mulți oameni. Singur, pilotul ține mîna dar el este ajutat tot tim-

pul de încă 2—3 oameni. Cum zbură acionul de seri și cum zboară cel de azi se știe: unul se ridică în aer doar în timpul zilei cînd era senin, celălalt zboară oricînd: cît despre înălțimi și viteze nu mai vorbesc, ele nu mai sînt comparabile de mult.

Piloții

I-am văzut pe pistă îndreptîndu-se spre avioane. Sînt înalți, bronzăți, în uniforme albastre

degațat, uneori surizători. Același mers, același haine, călcat, același cravate „la fix”. I-am văzut apoi în restaurantul aeroportului. Cumpărînd țigări sau bînd un „Pepsi”. Atît!

— Ce viață acești dumneavoastră piloți?

Interlocutorul, comandant de aeronavă, se afla înaintea unei curse pe o rută internațională. Pleca la Bruxelles.

— Aici vedeți piloți și mai tineri și mai... maturi. Eu am 25

a miștii — sînt și împrejurări dramatice. Numai că pilotul își învinge acest sentiment. Sistemul său nervos sănătos nu cedează. Încrederea în capacitatea lui, în robustețea și siguranța naștii, încrederea în oamenii care-l ajută să zboare înlătura orice spaime.

— Vorbiți de capacitate, că referiți la cunoștințe?

— Desigur. Un pilot trebuie să fie „profesor” în sensul cunoștințelor sale politehnice. Adică

să știe ca un profesor. A trecut vremea pilotului eroinic, astăzi este timpul pilotului inginer. Pilotul eroinic conduce acionul în condiții grele călînzindu-se cîteodată după cel de-al șaselea simț, acționa uneori orbește, dar totdeauna cu sensibilitate. De sensibilitate are nevoie și astăzi. Mîna care conduce aeronava trebuie să fie sensibilă, capabilă de mișcare cea mai fină. Priceji!

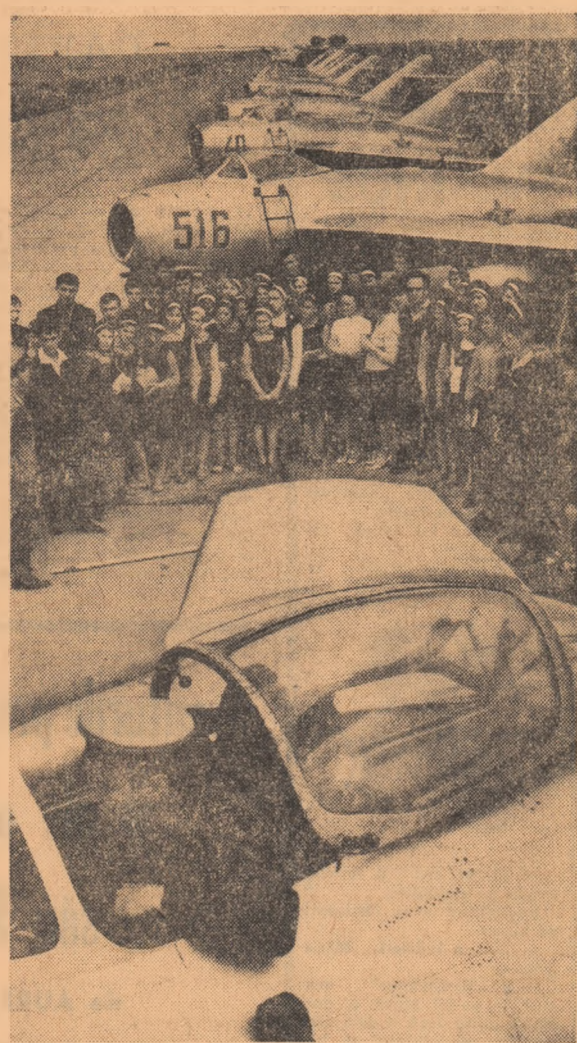
Zborul

Dincolo de plutirea lină deasupra norilor, uneori cînd zboară

la mare înălțime acionul pare nemușcat, zborul sugerează și o altă imagine. Una lipsită de poezie, de romantism dar care este tot timpul în atenția celor care pregătesc și realizează punțile aeriene între orașe. Este o imagine a zborului de călătorie pe rute interne și externe a sportiv cu 54 la sută. La traficul marfurilor cifra este mai mare — încă o dată și ceva. Acest grafic este completat de realizări pe primele 5 luni ale anului: o depășire a planului cu 21 și respectiv 28 la sută. Paradoxal în confruntarea graficelor este faptul că numărul de curse a sporit de la an la an iar volumul orelor de zbor a rămas cam același. Paradoxal la prima vedere fiindcă este vorba de fapt de o asociere perfectă. Volumul orelor de zbor s-a menținut fiindcă aeroportul a fost înzestrat cu aeronave noi: care zboară mai repede.

„Mai repede, mai sus. De sus de tot se vede bine țara. Cu păduri, cu fabrici, cu lanuri și sonde, așa cum se vede și pe stema. Stema țării nu este desenată pe aripa acionului, în schimb este pictat Capelul. El nu este un însemn obligatoriu. Drapelul este un însemn de prestigiu. El poartă în toate capitalele avioanele noastre, care vin și pleacă în fiecare zi, de aici, de pe aeroportul din imina țării.

VICTOR CONSTANTINESCU

Elevi în vizită pe aerodrom

Școala

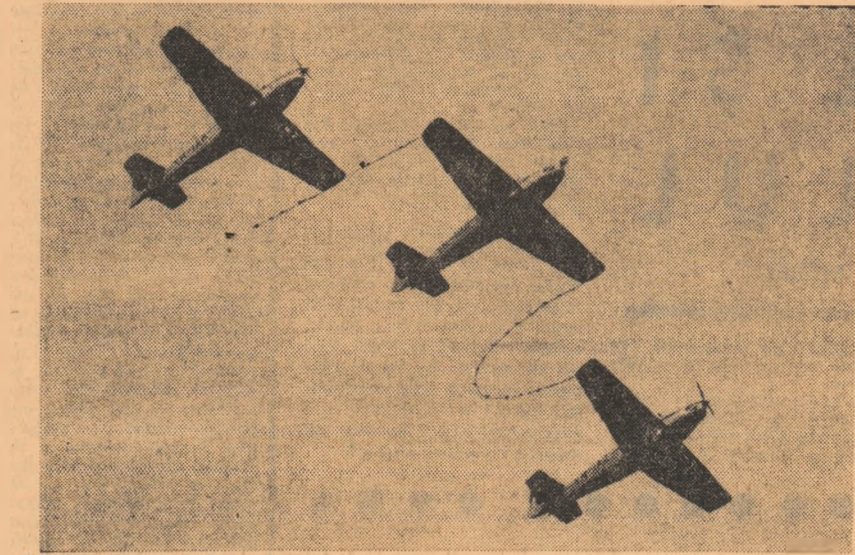
Se numește Centrul de antrenament și pregătire din aviația civilă. Pînă la un punct o școală ca toate celelalte: cu bănci și tablă, cu cretă și burete. Pînă la un punct, fiindcă elevii sînt oameni maturi care au trecut prin școli, unii prin multe școli chiar. Un tur

bine călcat. Și chiar dacă nu toți sînt înalți atunci cînd s-au așezat la posturile lor, acolo în boturile avioanelor, nu poți să ai despre ei decît cea mai frumoasă imagine. I-am văzut pînă la urmă grav ingindurați parcă, dar zîmbind cîte unui pasager de 5 sau 6 ani. Vin la bord înaintea pasagerilor și privesc trecerea acestora pe pistă, se lasă priceji — se naște o comunitate. Din clipa în care se vor închide ușile avionului echipaj și pasageri vor forma o singură familie.

— Și fetele încă despre motoare? — am întrebat cam într-o doară.

— Și ele, mai puțin ca restul personalului navigant, dar încă. Echipajul formează un tot și fiecare trebuie să fie capabil să-l poată ajuta pe celălalt la nevoie, să-i semnaleze orice schimbare. Acionul este complex, comenzi automatizate, dar cu atât mai mult el trebuie supravegheat mai bine. Acionul care avea ca aparate de bord un altimetru, un vitezometru și încă creu cîteva era supravegheat și condus foarte ușor de către un singur om — pilotul. Acionul de astăzi are sute de aparate și butoane cu comenzi și la conducerea lui participă mai mulți oameni. Singur, pilotul ține mîna dar el este ajutat tot tim-

ARIPILE PATRIEI

Triplă evoluție sincronizată a piloților sportivi.

Foto: VIOREL RABA

Cei care rămîn „acasă”

Urmărit cu privirea de toți cei prezenti, supersonicul goneste, bolid, pe pistă și apoi decolează într-o înălțime de tunete generată de miile de cai putere ai motorului reactiv. Privim și noi săgeata argintie ce dispăre la orizont. Avionul este condus de un singur om — pilotul — dar decolarea sa este rezultatul eforturilor inginerilor, tehnicienilor, maistrilor, tuturor specialiștilor de pe aerodrom. Fiecare dintre cei care au înălțat cu priviri calde înălțarea în văzduh a avionului își are participarea sa în pregătirea pentru zbor a modernului supersonic.

Ne aflăm la capătul pistei pe „bretelă”. Unul avion sosit din zbor și se acordă asistență tehnică necesară pentru a putea pleca din nou în misiune. A plecat sub avion, căpitanul Gheorghe Nemes își sterge cu dosul palmei broboanele de sudoare de pe frunte. E cald și parcă aci pe aerodrom temperatura e mai mare decît în alte părți. Dar nu căldura îl deranjează. Se uită la ceas. Avio-

nul trebuie redat zborului cît mai repede. Alimentarea cu oxigen, aer și combustibil s-a terminat. Să nu uite casele de peluclă pentru fotomătrăzări. O ultimă verificare a trenului de aterizare și căpitanul Nemes se adresează mecanicului și soferului:

— La linie băieți. E gata! Părăsim pentru puțin „buzunarul” de la capătul pistei și să ne îndreptăm spre punctul de comandă pentru a afla date despre avionul plecat în misiune. Ni le dă chiar maiorul Anton Guineu, navigator. Urmăresc activitatea echipei de luptă de act. Fiecare roțită a acestui angrenaj uman funcționează fără gres iar ansamblul lor dă dinamica atît de necesară pilotului pentru a ajunge la țintă. Vremea navigației „la vedere”. În condițiile zborului în stratosferă și a vitezelor de ordinul a 1—2 Mach (1 Mach = viteza sunetului) este de domeniul trecutului. Aci valoarea secundă e mai mare decît orîndunde. Nicl o manevră în plus, nicl o comandă nechibzuită. În-

Atunci cînd am fost invitat într-o unitate militară de aviație am încercat sentimentul pe care fiecare dintre noi îl trăiește urmărind cu palma streasînd trajectoriile miraculoase ale supersonicilor.

Dincolo de aceasta mă pîndea traul.

„...Ii priveam de cîteva minute pe acești băieți cu totul și cu totul obișnuiți, bronzăți de soare — dar bine înțeles nu de pe plaja Mamaiei — care de-abia au coborît din înaltul de azur. În costum de culoarea grîului în pîm, băieții se așezaseră pe scaunul ars de soare din preajma pistei și discutau — mai exact — analizau, și mai exact — raportau despre misiunea îndeplinită.

— Totul spre bine — aprecia instructorul, numai că unii mai dansează și în zbor și la aterizare.

— Există o propunere: „melodia preferată” să fie transmisă înainte sau după program de instruire.

Evident mă înșelam... Se purtau discuții libere și mă înșelam și despre acești minunați băieți, despre al căror drum credem că-i cu totul liniar: pista de zbor, sala de clasă, camera de odihnă. Unde-i atunci neobișnuitul, acel ceva care emoționează, unde-i secretul virtuozității acelor trajectorii fascinante? Si-am ales ceea ce am prins din... zbor, cîteva cuvî-

te, ce mi s-au părut a constitui răspunsul la întrebare.

O NOAPTE LA CELULA DE ALARMĂ

Undeva la capătul pistei o clădire ca toate celelalte cu încăperi la fel, obișnuite.

Un telezbor cîteva acum și oameni — viitorii noștri eroi,

sfrîșit, faptul deosebit. Ceva mă chema să află ce s-a întimplat. Vecinul meu, o cunoștință mai veche, căpitanul Ion Bordenianu ofiter tehnic mi-a întors trîmțitarea.

Nimic extraordinar — o celulă în misiune: maior Simion Vasile, pilot clasa I și căpitan Borden Vasile. Și nici o grîdă, băieții de nădejde, nu le-a „scă-

ȘCOALA ȘOIMILOR

care urmăreau cu pasiunea microbilistului de fotbal a doua țintă: Italia—Jugoslavia. Comentariile spectatorilor micuții ecran sînt pe neașteptate întreprupte:

— La start, echipajul 412 și 413.

N-am avut timp să le privesc chipurile și peste cîteva secunde de în noapte, de la sol, două fulgere au săgetat văzduhul. În

„for Stefan Titî. Le-am urmărit evoluția, pe cit a fost posibil cu privirea, apoi cu ajutorul „zebrăi”. Le-am urmărit aterizarea. Au coborît din reacoare și-au pîșit pe pîmînt cu gestul omului care sîrșește căldura dintr-un autobuz.

Instructorul l-a prins de umăr prietenesc.

— Bravo, soimule! Te felicit!

„Soimul n-a împlinit încă 22 de ani. Elev în anul IV, va fi în curînd ofiter și brevetat ca pilot militar de vîndătoare. Misiunea de azi — zbor la simplă comandă în formație — nota a-ronde maximă, obținută la e-zamenul de stat” țată o carte de vîdică promițătoare asemenea tuturor soimilor de la Bobocu.

Gestul amical al instructorului m-a contrariat o clipă. Totuși în armată...

Intr-un tîrziu am înțeles ce-a vrut să spună despre prietenie căpitanul Bordenianu.

Relația amicală instructor-elev desfășurată în limitele cunvenite este embrionul prieteniei piloților componenți ai celulei, unul din secretele marilor performanțe ale aviatorilor militari. Am înțeles că instructorul nu este un comandat rigid, ci un profesor, un ședagog pasionat iar elevul nu este deloc un simplu subordonat, ci un tîndăr în formare cu o personalitate fermă...

Asa, în acest spirit, maiorul Vasile Ungureanu pilot de clasă s-a crescut ot generații de soimi. Si unde-i spectaculosul, fantasticul? Aici, în viața de toate zilele în pasiunea profesorului, în strădania elevului, în această sinceră prietenie.

Zbor în formație... În văzduh o celulă: instructorul Vasile Ungureanu și elev sergent ma-

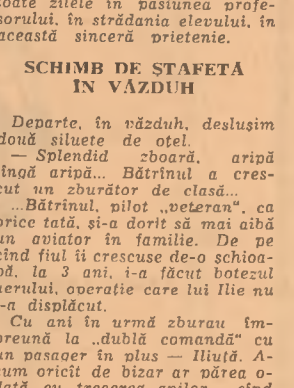
VAL MIHAI

Elev plutonier NICOLAE NAPARU

Elev plutonier DUMITRU TRĂȘCA

Elev sergent major TITI ȘTEFAN

SCHIMB DE STAFETA ÎN VĂZDUH

Departa, în văzduh, deslușim două siluete de otel.

— Splendid zboară, aripă lîngă aripă... Bătrînul a crescut un zburător de clasă...

„Bătrînul, pilot „veteran”, ca orice tată, și-a dorit să mai aibă un copil în familie. De pe cînd fiul îi creștuse de-o șchioapă, la 3 ani, i-a făcut botocul aerului, ovariile care lui lîie nu i-a dispăru.

Cu ani în urmă zburau împreună la „dublă comandă” un pasager în plus — Iluță. Acum oricit de bizar ar părea odată cu trecerea anilor, cînd pentru tîndăr Pelin — elev plutonier la școala de aviație, viața a devenit firească mai complexă — lucrurile s-au simplificat: a-mîndoi, tată și fiu zboară la simplă comandă...

Aripă lîngă aripă tată și fiu. Dar atît și emoția te înfierbîntă. Dar mai există un amănunt: în curînd tatăl după aproape trei decenii la mînsă va fi nevoit să privească de jos zborul ametilor al supersonicilor. În curînd elevul plutonier Ilie Pelin se va prezenta la startul de brevetare. Si „bătrînul” știe că acolo sus se află ceva din inima sa, ceva din mina sa. Este de fapt un mesaj, o stafetă ca orice altă, dar al cărui schimb, între generații, se petrece în văzduh.

De la sol se desprindeau cu simțanția și simțanția bătrînilor pădări urzase de otel. Priveam cu emoție către drumul înscris pe cerul azurii de cei mai tineri soimi ai aviației militare. Măiestria în evoluție, aterizările perfecte demonstrau înalte calități de zburători.

Au crescut băieții, remarcă cineva, un pilot aflat în apropierea noastră. Pilotul care aprecia cu atîta căldură era chiar comandantul școlii.

VASILE RANGA

(Urmare din pag. 1)

cioare, după un accident suferit în 1927 — omul ale căruia performanțe în domeniul navigației aeriene sînt cunoscute în întreaga lume; pe căpitanii Romeo Popescu, Gheorghe Iacobescu și Alexandru Papană care, alături de alți români temerari, au executat raiduri de răsunet internațional și au cîștigat concursuri, pilotînd de cele mai multe ori avioane românești de tip S.E.T. sau I.A.R. Amintîndu-se și pe Smaranda Brănescu, nădăduiesc ca generațiile mai tinere să aibă revelația curajului acestei române, zburătoare și parașutistă care, încă în 1932, cu un salt de peste 7000 metri a doborât recordul mondial absolut de parașutism, înscind România și la capitolul performanțelor sportive aviației feminine pe primul loc din lume.

Lucrurile patetice simțămîntele pentru faptele de vitejie și spiritul de sacrificiu dovedite de piloții români în timpul insurecției an-

tifasciste din august 1944 și în războiul înfrîngîtor. Aviatorii noștri, încadrați în Corpul aerian român, s-au bătut, alături de ceilalți ostași ai armatei noastre, cu dirizien și curaj, înfrîngîndu-i pe fasciști pe teritoriul patriei, alungîndu-i dincolo de hotarele strămoșești, urmărindu-i și lovindu-i

ccrul patriei străbune să rămînă senin.

Bogatele și strălucitele exemple de servire cu abnegație a arilor românești stimulează generațiile de zburători aflați astăzi în slujba României socialiste. În condițiile de dezvoltare a țării, prin grija partidului și guvernului.

utilizînd avioane fabricate după prototipurile românești; aviația sportivă, cu multiplele ramuri, continuă prin performanțe de valoare mondială tradițiile cele mai bune ale glorioșilor ei înaintași. Cînd spunem că pilda însușitoare a înaintașilor ne înfrumusețează la faptele pe măsura

tați cu o tehnică modernă, avînd condiții de instruire și educare corespunzătoare, aviatorii militari își perfecționează necontenit măiestria, urcă permanent pe scara celor mai înalte valori în aviația pilotajului. În cadrul aviației militare sînt subunități în care toți piloții dețin cea mai înaltă

ghe Mărăcineanu și Virgil Cehan, locotenentul maior Gheorghe Todea și alții care au deja multe sute de ore de zbor pe avioanele cu viteze mai mari decît sunetul. Rezultatele obținute de personalul navigant și tehnic la aplicații, în executarea interceptărilor și tragerilor aeriene, se înscriu pe linia glorioșelor tradiții ale aviației românești.

Recentele măsuri luate de Ple-nara C.C. al P.C.R. cu privire la întărirea capacității de luptă a armatei, la intensificarea producției de armament și tehnică de luptă, au fost primite cu deosebit interes și de către aviatorii militari. Prin conștința lor măștile adoptate de partid constituie un stimul pentru cercetarea științifică desfășurată de ingineri și tehnicieni pentru atingerea și depășirea pilotajului a unor performanțe cît mai înalte, doveză că aviatorii militari sînt gata în orice moment să străjuiască cerul senin al patriei independente și suveranitatea României socialiste.

NEPIERITOARE TRADIȚII

în Ungaria și Cehoslovacia, pînă în ceasul înfrîngîtor definitiv.

Evoc cu venerație numele căpitanului Luchian Toma, al locotenentilor Mircea Bădulescu și Baciu, al sublocotenenților Secicari și Năsturea, al adjutanților Dirjan și Bouru care, alături de alții alții, s-au jertfit pentru ca

renumelui ce ni l-au lăsat moștenire, mă gîndeam la mine și la tovarășii mei de muncă, la inginerii și tehnicienii, la piloții militari cărora li s-a încredințat misiunea sacră de a participa împreună cu ceilalți militari ai forțelor noastre armate la apărarea prezentului fericit al patriei. Do-

clasificare pe avioanele supersonice; piloți, printre care locotenentul colonel Dumitru Marcu, Ion Tătaranu și Dumitru Tache au străbătut în cariera lor pe avioane cu reacție o distanță ce depășește de 5 ori drumul Pămînt-Lună, iar alții, dintre care mulți tineri, cum sînt căpitanii Gheor-

CÎND TOTUL DECURGE NORMAL

— Pescărușul! Pescărușul! La start! Misiune urgentă! La Călmărași este nevoie de plasmă!

Pachetul cu gustarea de ora 10 rămîne desfăcut pe măsuta albă. Asistentul medical George Alesseanu știe prea bine semnificația acestei alarme. Undeva, la zeci de kilometri, viața unui om este în grav pericol. Minutele capătă, brusc, valori inestimabile.

— În carlingă George!

— Hai, pregătește sacii cu parașutele. După linia de înaltă tensiune va trebui să-i arunci. Curentul astfel orizontal ne obligă la o lansare anticipată cu vreo 400 de metri. Fii atent, după viraj... Salt!

Unul după altul se desprind trei colete. Jos, în curtea spitalului, oamenii fac cu mina.

Iară ai realizat „punct fix”

— Lasă asta. Văd că ne cer aterizarea!

Intr-adevăr, semnalul convenit cu o eșarfă albă este repetat cu insistență.

Pilotul caută cu rapiditate, din ochi, o soluție.

— În stînga, cîmpul de lucernă, ce zici?

— Nu e rău. Tin-te bine!

„Cîteva ușoare bonturi, o rulaj gîfît pe o „pistă” necunoscută frînă, frînă și frînă...”

Pe sosea gonește o salvare, claxonînd strident. Primul coboară medical.

Nu v-aș fi cerut să aterizezi dar n-am avut încotro: o fractură de coloană, cu complicații. Poftim! Iși-a Constantiu Stoianovici, tractorist, 25 de ani.

Fără o vorbă, cei patru oameni din cîmpul de lucernă improvizează în grabă un pat special pentru instalarea, într-o anumită poziție, a pacientului.

O oră mai tîrziu, cînd bolnavul se afla în siguranță, intr-urug din saloanele de chirurgie ale Spitalului numărul 9, pilotul de Aviașion Vasile Lagara completa rubricile soci ale registrelui de intervenții — rupa — Călmărași; misiunea — transport flocoane plasmă și retur, un accidentat; observatii — normal. Deasupra, celălalt echipaj format din pilotul Mircea Păun și asistentul medical Aurel Pătrulescu notase: Craiova, transport copil Avramescu Elisabeta la Spitalul „Emilia Irza”, normal.

Alături asistentul își reluase gustarea.

— Au crescut băieții, remarcă cineva, un pilot aflat în apropierea noastră. Pilotul care aprecia cu atîta căldură era chiar comandantul școlii.

VICTOR CONSTANTINESCU

VASILE RANGA

V. BĂRAN STRADIVARIUS

Aici, spuse vizitului. Regele cobori însoțit de paznic și specialist. Într-o curte și de acolo într-un foisor. — Dumneata ești violonistă? îl întrebă pe băiatul înalt, cu ochelari și puțin adus de spate. — Da, domnule! De emoție, ochelarii îi căzură. — Da, domnule! repetă el, eu sunt violonist. Păznicul își căscă ochii. — Al o vioră „Stradivarius”? întrebă regele. Violonistul i-o aduse și regele o pipăi. — O, în mîinile regelui se plimba acum inima lui!

— Ei, ce zici? îl întrebă regele pe specialist. Specialistul avea răspunsul pe buze: — Nici o îndoaială, Măria Voastră. — E „Stradivarius” sau nu? se necăji regele și după ce primi încă o dată asigurările specialistului se întoarse spre violonist: — Mă bucur că nu m-ai mințit. Uite, din partea mea o decorație. — Dar, Măria Voastră, îndrăzni violonistul, fără vioră eu... — „Da da sînt și zile, fericite” își spuse regele și o sună pe mica lui printeasă. — Mi-ai adus-o? alergă ea spre ușă, cu sandvișul în mîna gata s-o ungi cu untură. — Ei, fii atent! se feri regele. Și vezi ce faci cu ea. — Prințesa lău viora și o mîngiea cum n-a mîngiat-o niciodată, nici un violonist, și îi puse în virful gîtului o minge de cerpe și îi făcu ochi și năso și o îmbrăodă și și-o scoase afară, în grădina, legînd-o pe brațele ei moi, și întîndu-i toate cîntecele pe care le știa, s-adoarma. — „Stradivarius” adormi.

— Mu-u-u! Mu-u-u! Mu-u-uite se mai pot spune pe socoteala culvei! protestă Boul. Nu am nimic cu fabulistul, nu-i vina lui. A fost dezinformat în modul cel mai tendențios de soră-mea, coana Vacă. Nici nu mă mir: cînd se uită la tine, cu ochii ei mari și umezi, măcar să fii din taia în flu și tot îi dai crezare.

— Mu-u-u! Mu-u-u! Mu-uite se mai pot spune pe socoteala culvei! protestă Boul. Nu am nimic cu fabulistul, nu-i vina lui. A fost dezinformat în modul cel mai tendențios de soră-mea, coana Vacă. Nici nu mă mir: cînd se uită la tine, cu ochii ei mari și umezi, măcar să fii din taia în flu și tot îi dai crezare.

CUTIA CU CONSERVE

Cutiele erau așezate în lăzi lungi și aveau în ele pești prinși și încălcați în vaporul acesora care mergea de trei zile. — Printre conserve se afla și el. — Peștilor le înghetaseră trupurile și capetele și memoria. Sînt sigur că avuseseră memorie, așa cum ogînzile au, uneori, sentimente de sinceritate. Acum memoria zicea strîns în ochii rotunzi și albi. — În tot drumul asta el s-a chircit în lăzi. Între frunte și ceafă simțea o tablă rece și peștele îi se uscase și i se subțiasă. El se gîndea că

acolo o să facă o baie caldă și o să stea mult în cadă. Dar cînd ajunse acolo, și se descărcară lăzile, nimeni nu observă că el nu-i cutie și numărarea la fel ca și pe celalalte și-l aruncară în trenul lung de marfă care aștepta în port, la fel ca și pe celalalte.

Desene de GH. SĂSĂRMAN

CAPITOLUL V

MOTTO: La. (Din „La Medelen” de Enele Teodorescu, din „La arme!”, de Șt. O. Iosif și din „La anul și la mulți ani!”, zicală populară de un autor, pînă la această oră, complet necunoscut).

La ora șase dimineața, profesorul Katta se trezi scuturat de o febră evidentă. Își controlă deci temperatura și coloana de mercur și semnală o cifră alarmantă. „Ce curios” gîndi profesorul, „ce stranu simțim sau nu bolnavi cu reversul obligat al situației: simțem sau nu sănătoși, în funcție de fantazia unui tub de sticlă, Intolerabil!” Dar, în sfîrșit, de vreme ce asta era situația, și nu alta, de vreme ce trupul pușintel al savantului dădea semnele unei cădute oboseli, de vreme ce privindu-se în oglindă, se văzu palid, cu marea lui frunte olimpică brăzdată de cute suspecte, Katta se așeză la masa de lucru și își redactă testamentul, caligrafiat cu scrisul său mărunț și echilibrat, certificînd oricărei expertize grafologice un temperament de o armonie clasică.

Literele se înșirau fără pauze, ezitări sau împiedicări echivoce, dovadă că gîndurile așternute erau rezultatul unei îndelungate reflecții: „Subscrisul profesor Katta: — sînt un vanitos iremediabil, gînd în tăcere savantul, dacă îmi încep testamentul cu menționarea titlului academic — în deplină sănătate, stăpin pe facultățile mele mintale și cîteva universități streine al căror doctor honoris causa sînt,

Aventurile profesorului KATTA și ale asistentului său STROPHA de AUREL BARANGA

gîndindu-mă, totuși, că orișice vîrstă omenească are un sfîrșit, și dorinc să pun o oarecare ordine în cele ce vor urma după dispariția mea pămîntească, hotărîse următoarele: — Las fratelui meu gemăn, din prima căsătorie a tatălui meu vitreg, casa pămîntească în proprietate nădă, cu obligația din partea lui de a-i adăuga o frunză de viață, pudoarea constituind, cum se știe, sentimentul fundamental al întregii mele existențe, lipsa de decență și spiritul licențios fiindu-mi nu numai streine, dar și insuportabile. Colecția de tablouri o las sororii mele, de care sînt legat printr-o puternică afecțiune, cu obligația din partea ei de a ceda ramele bătrînei îngrijitoare care m-a ocrotit toată viața, iar pinzele „Societății de geozofie” în ambianța căreia m-am format din punct de vedere spiritual. Casa de la pară cu livada de pomi fructiferi o las fostei mele soții, cu obligația să nu locuască acolo și să nu beneficieze de pe urma roadelor, avînd însă grijă de plata impozitelor.

Biblioteca celor peste opt mîi de volume o las în păstrarea unui geometru — cel mai tînăr și mai strălucit absolvent al facultății de matematică, desemnat de rector prin tragere la sorți — cu obligația din partea sa de a o pune la punct. În biroul meu de lucru, în sertarul din stînga, se află o colecție vastă de scrisori anonime, semnate de personalități celebre. O dănez Academiei, secției de documente, cu obligația săracă de a nu fi cercetată înainte de implinirea a cîincizeci de ani de la moartea subsemnatului, și nici atunci fără autorizația lui specială. Uzurucul lucrărilor mele științifice și literare îl las la aprecierea cititorilor.

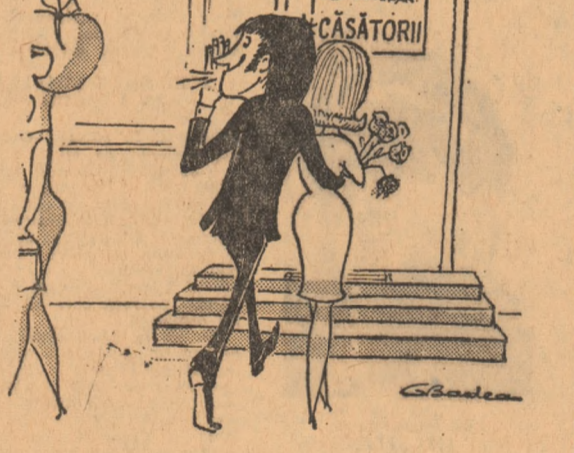
„De alfel!” — și aici scrisul profesorului deveni subit nervos — „știn să precizez, că nici unul din bunurile menționate mai sus nu există. Le las totuși moștenitorilor mei, ca să văd cum se descurcă la partaj.

Dacă vor fi unit care se vor întreprinde cum poți să faci un testament cînd nu posezi niciun fel de bunuri materiale, le răspund: nici Luca sau Matei n-au avut avere și asta nu i-a împiedicat să lase în urma lor „Noul Testament”, ca să nu mai pomenim de „Vechiul”. Scris și subscris astăzi 10 Iunie 1963, într-un moment de răscruce al vieții, și semnat: Katta”.

După care băgă documentul într-un plic pe care scrisese cîteț: „Testamentul meu”.

Dar gîndind avea orărea privirilor indiscrete, lucru de înfeles la un caracter de o asemenea politețe, luă plicul, îl închise, într-un alt plic pe care nu scrisese nimic, îl lipi, și-l zăvîrli într-un sertar ce purta o etichetă: „Mîrți inutile. De ars”. Apoi, satisfăcut, ca la sfîrșitul unei munci bune, cum se face atîtea pe lumea asta, trecu liniștit la preocupările curente.

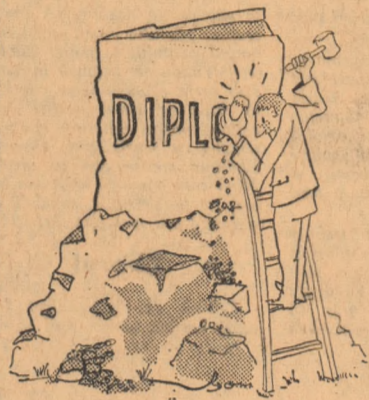
(va urma)

Desene de G. BADEA

SATIRĂ • UMORE • SATIRĂ

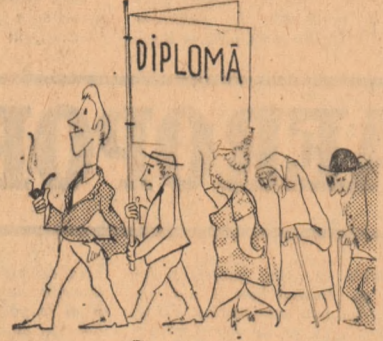
DALE ABSOLVENTILOR DE MARCEL TAPU

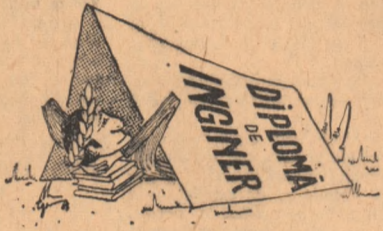
Lucrare de diplomă

Scrisori de acreditare

Victoria familiei

Ura! A terminat!

POST SCRIPTUM LA...

— Mu-u-u! Mu-u-u! Mu-uite se mai pot spune pe socoteala culvei! protestă Boul. Nu am nimic cu fabulistul, nu-i vina lui. A fost dezinformat în modul cel mai tendențios de soră-mea, coana Vacă. Nici nu mă mir: cînd se uită la tine, cu ochii ei mari și umezi, măcar să fii din taia în flu și tot îi dai crezare.

Sigur, n-ar fi stricat să flu ascultat și eu. Bănuiesc însă că fabulistul și-o fi spus: boul are limbă lungă, dar nu vorbește. Numai că eu așa îi vorbit. Și încă cum să fi vorbit! În sfîrșit, bine că mi se dă măcar acum prilejul să restabilesc adevărul. Așa că s-o luăm sistematic.

Mal înțil, postul pe care-l ocupă nu e „mare” cum zice soră-mea. În schimb, cere muncă multă asta da. Noroc că mie îmi place să trag ca vita la jug, de dimineață pînă seara. Nici duminica nu răsufiu. N-am mai fost la iarbă verde, nici nu mai tin mîinte de cînd, aproape că i-am uitat gustul. N-am timp să mă-nînc decît fin și, firește, din altele conserve, mi s-au stricat toate pentru stomac. Dacă nu mă duc la veterinar, în doi-trei ani nu mai sînt bun nici pentru salade de Boeuf.

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

Da, e adevărat că pe nepotul meu am refuzat să-l primesc. Dar de ce? Pentru că-l cunosc de cînd era vitel de lapte și știu cum l-a cocolit măică-sa. Ce să-i lase lui tot cai-macul, se făcea că e bolnavă ori de cite ori venea mulgătoare!

CONSULTAȚIE MEDICALĂ MODERNĂ

Am intrat pe ușa cabinetului medical foarte trist. În schimb medicul, un tînăr cu alură de sportiv, m-a primit jubilînd de fericire, în contrast evident cu apatia mea astenică.

— Ei, ce s-a întimplat? S-a defectat motorul? — Păi... — Ori bara de direcție a luat-o razna? — Cred că... — Mda — face medicul privindu-mă în perspectivă. Ești un „Trabant” cam pipiriu, dar rezistent. Nu crezi să fie mare lucru de reparat. Cum stai cu fururile? — Cu ce? — Cu cizibilitatea... — Aha! Mă descurc... — Caroseria e bună — îmi zice surîzînd. Tip simplu, la voiă, la clacsoanează puțin. — Poțim? — Strigă ceva... — De ce? — Ca să-ți aud vocea. Dacă e stridentă îi tragem o amendă tiroidică. — Ce să strig? — Orice... — Urle! — Orice, orice, orice... Se încrunță. — Ambrezieți cam greu — con-

stată el supărat. Sau te prefaci? — Nu mă prefac. Mă privește fix. — Mă se pare că vrei să staționezi ilegal acasă, dar la mine să știi că nu merge. — Ia un ciocanel și îmi lovește genunchiul. Sare. Și genunchiul și ciocanel. — Frîna e bună. Cam prea activă, dar oricum... Nu prea vîd de ce ai venit la mine. — Caut să-ți vorbesc și eu în ton pentru că, în general, eu ador teatru absurd. — Nu ți se pare că la copsea nu arăți tocmai bine? E cam palidă. — Nu-i nimic, se poartă. Se reasează la birou și scrie ceva pe o hîrtie. — Te retragi pentru trei zile la garaj, pe urmă circuli în mod obișnuit. Între timp te alimentezi cu asta. — Îmi întinde rețeta și mă conduce spre ușă. Mă bate prietenos pe aripa dreaptă. — Drum bun și să știi de la mine că nu ai nimic. Ești ca nouă. Flec foarte multumit. În fond medicul acesta care și-a cumpărat de curînd mașina e foarte simpatic și de priceput nici nu mai vorbesc. Mă a conștia că, într-a devor, nu sufer de nimic. Numai colegii și familia n-au erit să mă creadă cînd le-am spus că sînt un „Trabant veritabil”, cu motorul în perfectă stare. Au chemat un alt medic și s-au lămurit. Acum sînt într-un apartament splendid, cu trei camere și terasă lucrată în stil rustic. Spitalul central...

— Nu înțeleg de ce te miri, de îndată ce ai plecat, am născut acești cîinci gemeni... Desen de VIOREL HINCU

JOCURI DISTRACTIVE

PATRAT

Grid for a 6x6 square game with numbers 1-6 in the top row.

COPIL

Grid for a 10x10 game with numbers 1-10 in the top row.

1 Munți în Peninsula Balcanică 2 Ucis. 3 Vrută. 4 Foarte urt. 5 Scuză. 6 Țară europeană. ADRIAN L.

Oriental: 1) Mare sculptor italian, care de mic copil a fost considerat o minune a timpului său, din care cauză, la 11 ani, profesorii i-au trimis acasă pentru motivul că nu mai avea ce să-i învețe. 2) Copil — Feb. 3) Țărucor exagerat — Fetta cu codițe. 4) Ghiduri ale fîntînii — Mirare — Divinitate legendară. 5) ...ca zăpada și cel șapte piteci! — Posedă. 6) Poftă de joc la copii (mold.). — Calitate în care, la numai 4 ani, Mozart devine o celebritate. 7) Orășel în

Portugalia — Vorba sugariului. 8) Titlu sub care este cunoscută cartea lui Edmondo de Amicis „Inimă de copil”. În acest loc — Vin trecut. 8) Una din Cyclade — Pragul școlii numără... șaptele — Incepe să fie vesel! 9) Alături de copii în titlul unui roman de Turghenev. 10) Flind copil, păduri cutreiera... 11) Nume de fată — Tăscăpătură de C. Brincusi. 12) A fost... la început un basm — Copil.

CRİPTOGRAFIE (2-3-1-4-10)

La SccIE

IVAN I. ION

UMOR • SATIRĂ • UMORE

MOT NEGOTIESCU

RODICA TOTT

A dispărut un inginer

Se întimplă să dispară, o gîndă, o vrabie din gard, într-un film a dispărut chiar... o bombă, dar cum să dispară un inginer? Și totuși e posibil. La începutul lunii ianuarie a dispărut din București inginerul Constantin A. Am aflat această tragică veste de la soția sa. Pe toți prietenii mei i-am trimis în toate colțurile țării, ba mai mult am luat legătura telefonică cu toate orașele și satele pentru a-l afla pe marele dispărut. „Dacă a plecat cu vreo femeie” și-a dat cu părerea soția, care peste două luni așteaptă un copil. Am răspuns categoric această părere că fiind de neacceptat. Nu-l cunosc eu pe Costică, nu știu eu ce frumos corbada despre nevastă sa? Niciodată nu ține pe nume, ci numai: „Costică”, cucini a căruia traduceră s-ar putea să fie: „Tucă-șor, sau eu știu...”

Pentru a ne ajuta în descoperirea celui care a fost, este și va fi Constantin A. — inginer geolog — vă dați cîteva detalii. Cînd s-a căsătorit era elev la o școală de comerț. Costel însă vroia să învețe, cum vorbea Costică de Tucșor. Așa se face că Tucșor, la fel de tînăr ca și el, a acceptat ca ea să muncască, să-l întrețină în facultate. Vai, cum vorbea Costică de Tucșor: „Dacă așung inginer, moritul e 50 la sută al nevestei-mi”. Și a ajuns, căci, vedeți dumneavoastră, nevasta a acut grijă ca studentul să nu-i lipsescă nimic. În cînd a ajuns inginer, Costică a spus: „Vreau ca de azi înainte să fie doamnă de inginer”. Motiv pentru care s-a oferit s-o ajute pentru a-și termina studiile. Și a ajutat-o pînă în acea nefericită zi de ianuarie cînd inginerul a fost răpit. Nu există nici un alt motiv de dispariție ci numai acesta: inginerul a fost răpit. Dar cine l-a răpit și pentru ce? Sînt conșcins că cineva a descoperit o piatră rară și l-a răpit pe el ca s-o studieze, doar e geolog. Dar dacă chiar el a descoperit piatra aceea rară și s-a acșuns ca s-o studieze. De, să nu i-o fure cineva?

GH. NEAGU

P. S. Azi am primit un telefon de la Fabrica de ciment din Bleaz. Din ianuarie inginerul s-a retras aici cu o piatră (M. Petra) fostă arhivar, fostă funcționar principal, fostă manipulant, fostă pontatoare, fostă cîntăreacă... Nu v-am spus eu că e vorba de o „piatră” rară?

de peste hotare

SPRIJINUL ROMÂNIEI, STIMULENT PREȚIOS ÎN LUPTA POPORULUI VIETNAMEZ

Ziarul „Nhan Dan” despre recente acorduri cu privire la ajutorul acordat de țara noastră R. D. Vietnam

HANOI 14 — Corespondentul Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Sub titlul „O nouă dovadă strălucită a solidarității de luptă dintre Vietnam și România”, ziarul „Nhan Dan”, organ al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, publică un larg comentariu pe marginea recentelor acorduri cu privire la ajutorul acordat de țara noastră R. D. Vietnam. Aceste acorduri, menționează ziarul, au marcat o nouă dezvoltare a relațiilor de prietenie, a solidarității de luptă și colaborării dintre cele două țări frățietate. Ele sînt o nouă mărturie a sprijinului entuziast și a ajutorului prețios al partidului, guvernului și poporului român în lupta noastră împotriva agresorilor americani, pentru salvarea națională. În trecut, ca și acum, partidul, guvernul și poporul român au considerat ca o îndatorire sfîntă de a da sprijin și ajutor poporului vietnamez pentru ca acesta să-și învingă pe agresorii americani.

Articolul menționează documentele ale Partidului Comunist Român și guvernului Republicii Socialiste România, precum și numeroasele declarații făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu și de alți conducători de partid și de stat români, prin care s-a condamnat sever crimele agresorilor americani în Vietnam, s-a reafirmat sprijinul față de poziția guvernului R. D. Vietnam și a F.N.E. din Vietnamul de sud, au salutat victoriile strălucite ale armatei și populației din cele două zone ale țării împotriva americanilor, pentru salvarea națională.

Frământările din Uruguay

Instabilitatea economică din Uruguay formează de ceva timp obiectul unor discuții animate. Ce se întâmplă, oare, în Uruguay? Imaginea unei „oaze liniștite” a unei „Elveții latino-americane” a dispărut încă de acum vreo trei ani. Lumea s-a obișnuit între timp cu ideea că plapoma este ceva mai scurtă și că, deci, trebuie să se întindă mai puțin. Dar, totuși, nimeni nu prevedea că în marșul ei criza va deveni avalanșă, accelerându-și mereu viteza, mărindu-și volumul și ameninșînd să distrugă totul în cale.

Specialiștii în chestiuni latino-americane sînt de acord că nucleul avalanșei l-au constituit dificultățile economice. Pe acest teren țara a mers din rău în mai rău, astfel că în ultimii doi ani costul vieții a crescut cu circa 200 la sută. Spunem că alt prilej ca numărul devalorizărilor a fost așa de mare încît, cu siguranță, cetățenii le-au pierdut șirul. De atunci, șirului i-au fost adăugate noi componente. Ultimele două au dus în mod direct la agravarea disputei politice. Este vorba, mai întîi de operațiunea efectuată în noiembrie 1967, cînd pesoi-național a fost devalorizat, față de dolar, în proporție de 100 la sută. Ministrul de finanțe, Charlene, a promis atunci că printr-o „operație chirurgicală drastică” organismul financiar va fi însășișit iar moneda va dobîndi stabilitate. N-au trecut nici șase luni și a urmat o nouă devalorizare de 25 la sută. Cu toate că autoritatea acesteia din urmă sînt susținuți că ar fi urmat să dea unor grupuri economice posibilitatea realizării de profituri libere, operațiunea se înscrie logic în peisajul economic involutiv, agravat și de o secetă persistentă.

În aceste circumstanțe agitația socială a căpătat proporții din ce în ce mai mari, culminînd cu grevele muncitorești și studențești din ultimele zile. Atît muncitorii cît și studenții funcționarii protestează împotriva înrăutățirii situației economice și sociale din țară, cerînd majorarea salariilor și a alocațiilor pentru învățămînt. Întrucît negocierile cu oficialitățile n-au dus la nici un rezultat, guvernul a decretat joi după amiază starea de urgență în întreaga țară.

Cum de la „oază liniștită” pînă la starea de urgență e o cale lungă, observatorii se întreabă ce s-ar mai putea întîmpla de aici încolo. Pe plan politic, de mai multă vreme se vorbește de posibilitatea ca președintele Pacheco Areco să încerce formarea unui guvern de coaliție cu opoziția (Partidul Blanco). Astfel, ziarul uruguayan EL PLATA scria recent că „efectele crizei economice ating în măsură tot mai vizibilă stabilitatea politică, reclamînd reformulări pe terenul alianțelor de partid”. Se afirmă că renașterea de luna trecută s-a făcut tocmai cu scopul apropiierii dintre opoziții și partidul de guvernămînt Colorado. Apoi, rapida acceptare de către președinte a demisiei prezentată joi de miniștrii culturii și prevederilor sociale — care s-au opus decretării stării de urgență — este interpretată, de asemenea, ca un pas în direcția coaliției.

La Montevideo este însă răspîndită părerea că oricîte combinații politice s-ar face, cheia ieșirii din actualul impas o constituie doar redresarea economică.

Instalație românească de foraj la standul României din cadrul Tîrgului Internațional de la Budapesta.

Colaborarea tehnico-stiințifică româno-ceshoslovacă

Corespondentul Agerpres, Eugen Ionescu, transmite: În zilele de 11—14 iunie 1968 a avut loc la Praga cea de-a XVIII-a sesiune a Comisiei româno-ceshoslovace de colaborare tehnico-stiințifică, în cadrul căreia a fost examinată îndeaproape prevederile protocolului anterior și s-a convenit asupra programului de colaborare tehnico-stiințifică pentru perioada următoare.

În baza noului protocol, cele două părți își vor transmite documentații și vor face schimb de specialiști pentru cunoașterea reciprocă a realizărilor tehnico-stiințifice, în special în domeniul energiei electrice, industriei construcțiilor de mașini, industriei chimice, industriei ușoare, industriei metalurgice, construcțiilor, agriculturii și industriei alimentare.

De asemenea, cele două părți au făcut un schimb util de păreri cu privire la dezvoltarea în continuare a colaborării tehnico-stiințifice și, în special, în legătură cu inițierea colaborării directe între ministerele și organele centrale din cele două țări.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă.

RECONSIDERĂRI ÎN RÎNDUL TINERILOR LIBERALI ITALIENI

După alegerile parlamentare, viața politică italiană rămîne în eferescență. Dincolo de dificultățile găsirii unei formule guvernamentale continuă evaluările și reevaluările în cadrul diferitelor curente și formațiuni politice. „Evaluările și dezbaterile se prelungesc — notează CORRIERE DELLA SERA — probleme de structură ale economiei și dezvoltării tehnologice, criza universitară, dilemele deschise ale evoluției Pieței comune, locul Italiei în realitățile noi ale Europei anului 1968, repercusiunile pe continentul european ale războiului din Vietnam, ridică tot atâtea probleme și semne de întrebare, reclamă poziții și direcții clare de acțiune”.

În această atmosferă un eveniment puțin obișnuit precum în dreptul scenei politice italiene merită a fi menționat. Este vorba de ceea ce unele ziare din Italia de numesc „radicalizarea tinerilor liberali”. Mai precis, remarca se referă la apariția, săptămîna trecută, a unui „document manifest” al mișcării cunoscută sub numele de „Democrazia 67”. Această mișcare, care cuprinde astăzi aproape 12.000 de tineri liberali italieni, a apărut în aprilie 1967 cînd aproape 3.000 de tineri membri ai partidului liberal italian, dintre care peste 200 intrau în componența organelor conducătoare centrale și locale ale acestui partid au părăsit P.L.I. Într-o scrisoare adresată atunci conducerei partidului ei atrăgeau atenția că gestul lor de a forma gruparea separată „Democrazia

67” are un sens protestatar, că au vrut să atragă atenția asupra „orientării net conservatoare a partidului liberal”. În recente alegeri, acest grup a înțeles că este necesar să se reorienteze a P.L.I. către centru-stînga. Încercările au nimerit în gol.

Consecința? Gestul protestatar din 1967 a fost urmat de concluzii mai dure. Rezultatul este documentul-manifest apărut în aceste zile. În acest document, cu nuanțe programatice, grupul „Democrazia 67” acuză conducerea Partidului liberal că „se opune unei evoluții necesare” și „a făcut tot ceea ce era posibil pentru a îndrepta

ea spre extrema dreaptă mișcarea liberală italiană, transformînd-o într-un centru de polarizare a elementelor celor mai refractare progresului societății italiene”. Grupul „Democrazia 67” își autodefineste orientarea ca fiind „la stînga democrației creștine și la centrul partidului socialist”. De la democrație creștină ei acceptă o parte din ideile privind „programarea economică”; de la socialiști ei aprobă o mare parte a concepțiilor sociale și ideea autonomiei laice. Atrage atenția atitudinea netă, lipsită de

echivoc a „tinerilor liberali rebeli” în ce privește condamnarea agresivității S.U.A. în Vietnam (atîtușine în contrast total cu aceea a partidului liberal). „Politica americană în Vietnam — subliniază — este nu numai o aventură și o crimă în sensul cel mai direct, dar este, fără îndoială, un pericol pentru securitatea tuturor oamenilor, inclusiv a europenilor”.

Această delimitare clară, programatică a unui mare număr de tineri foști membri ai partidului liberal este considerată de numeroși observatori ai vieții politice italiene ca simplomatică. Se apreciază că există șanse serioase ca „Democrazia 67” să atragă un număr mare de tineri actualmente cuprinși în partidul liberal și în partidul republican (de nuanță centru-dreapta). Într-un sens mai larg, așa cum subliniază STAMPA, evoluțiile din rîndul tinerilor liberali „se circumscriu unor tendințe mai largi ale tineretului de a părăsi organizațiile de extremă dreaptă”. Aceste tendințe corespund pătrunderii mereu mai accentuate în cele mai diferite cercuri ale tineretului italian a ideilor de stînga, mai precis a conștiinței accesibilei progresului social. „Efectiv — constată CORRIERE DELLA SERA — evoluția tinerilor liberali prezintă o manifestare evidentă a dreptei în rîndul tineretului. Ea reflectă și accentuează înaintarea stîngii. Ea va contribui, cu siguranță, la reducerea în continuare a importanței politice a întregii drepte în Italia”.

Semnarea noului tratat ungaro-ceshoslovac

La Budapesta a fost semnat vineri noul Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R. P. Ungară și R. S. Cehoslovacă.

În aceeași zi, la Budapesta a avut loc un miting al prieteniei ungaro-ceshoslovace.

Luînd cuvîntul, Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a subliniat importanța relațiilor de colaborare dintre R. P. Ungară și R. S. Cehoslovacă.

Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, a arătat că trîncă internă a fiecărui stat socialist constituie factorul hotărîtor pentru trîncă sistemului socialist. Aplicarea în practică a principiilor internaționalismului proletar în relațiile cu țările socialiste și mișcarea comunistă internațională, respectarea intereselor lor comune fundamentale nu pot împiedica fiecare țară în parte să promoveze o politică internă proprie dar și o politică externă care să corespundă intereselor noastre comune, precum și dezvoltării istorice, să corespundă condițiilor specifice ale țării respective.

pe scurt

Într-un articol din ziarul egiptean „AL AHRAM”, semnat de redactorul șef al acestui cotidian, Heykal, se arată că o înfruntare pe plan militar între Israel și țările arabe este în momentul de față imposibilă. O asemenea înfruntare — adaugă ziarul — ar putea avea însă loc în domeniile politice, economice, sociale și internaționale. Date fiind condițiile interne din aceste țări, subliniază autorul, precum și datorită opiniei publice internaționale care nu ar accepta o soluție de forță, nici Israelul, nici țările arabe nu vor putea ajunge la vreun rezultat pe plan militar.

● CU PRILEJUL VIZITEI pe care o face în Austria, primar general al Municipiului București, Dumitru Popa, la invitația primarului Vienei, Bruno Marek, ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, Gheorghe Pele, a oferit vineri o masă. Au participat primarul Vienei, Bruno Marek, membri ai Senatului orașului Viena, personalități politice și culturale austriece. Au rostit toasturi Dumitru Popa, ambasadorul român Gheorghe Pele și Bruno Marek.

● ȘEFUL DELEGATIEI ROMANE la Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, Petre Blajovici, ministrul muncii, a vizitat sediul Centrului internațional de documentare în domeniul securității muncii, unde s-a întreținut cu directorul centrului, Marcel Robert. De asemenea, el a făcut o vizită la Asociația Internațională pentru securitatea socială, unde a fost întîmpinat de secretarul general, Leo Wildman. Au avut loc schimburi de vederi asupra relațiilor dintre țara noastră și cele două organizații.

● CU OCAZIA plecării sale definitive din Finlanda, ambasadorul Republicii Socialiste România la Helsinki, Nicolai Ioan Vancea, a fost primit în audiență de președintele Finlandei, Urho Kekkonen. Cu acest prilej, între președintele Finlandei și ambasadorul român, a avut loc o convorbire cordială.

● ÎNTRE FORȚELE IZRAELIENE ȘI CELE EGIPTIENE dispuse în zona portului Tewfik pe malurile Canalului de Suez a avut loc ieri un schimb de focuri de artilerie, mortiere și mitraliere de aproape două ore, recitându-se agențiile de presă occidentale. Observatorii subliniază că acest incident este unul dintre cele mai grave intervenții între cele două părți de la sfîrșitul lunii ianuarie.

● CONSILIUL DE SECURITATE AL O.N.U. se va reuni luni la ora 19.00 G.M.T. pentru a adopta proiectul de rezoluție deșpus de U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie în legătură cu garanțiile oferite țărilor nucleare de puterile nucleare semnatare ale tratatului de neproliferație a armelor nucleare, s-a anunțat oficial la sediul O.N.U.

● ÎN încercarea de a pune capăt crizei de guvern din Italia, președintele Giuseppe Saragat a început o nouă rundă de consultări cu liderii partidelor politice. El a avut întîlniri cu reprezentanții Partidului Democrat-Creștin și Partidului Socialist Unificat și Partidului Republican — cele trei partide, care au format coaliția de centru-stînga destrămăată în urma recentelor alegeri. După cum se știe, datorită refuzului socialistilor de a participa la o coaliție de centru-stînga, Mariano Rumor, secretarul Partidului Democrat-Creștin, a eșuat în încercarea de a refăce această coaliție.

● Alternativă acestei coaliții de centru-stînga sînt ori un guvern minoritar democrat-creștin, sau noi alegeri.

Ancheta de la Los Angeles

Politia din Los Angeles a anunțat că au început cercetările în legătură cu depistarea unei tinere în vîrstă de 27 de ani, care ar fi implicată în asasinarea lui Robert Kennedy. Sejorul politiei a declarat într-o conferință de presă că nu este exclusă existența unui complot pentru înlăturarea senatorului.

Dacă Robert Kennedy nu și-ar fi modificat planurile sale în ultimul moment, după discursul rostit în sala de bal a hotelului Ambassador, el ar fi scăpat probabil de gloantele asasinului, a declarat în fața juriului de punere sub acuzare direcșorul hotelului Ambasador din Los Angeles.

Și în Ecuador se desfășoară susținute acțiuni protestatare împotriva intervenției americane în Vietnam. Pe străzile orașului Guayaquil, tinerii ecuadorieni au scris lozinci prin care se condamnă politica S.U.A. în Vietnam.

Consultări la Roma

În încercarea de a pune capăt crizei de guvern din Italia, președintele Giuseppe Saragat a început o nouă rundă de consultări cu liderii partidelor politice. El a avut întîlniri cu reprezentanții Partidului Democrat-Creștin și Partidului Socialist Unificat și Partidului Republican — cele trei partide, care au format coaliția de centru-stînga destrămăată în urma recentelor alegeri. După cum se știe, datorită refuzului socialistilor de a participa la o coaliție de centru-stînga, Mariano Rumor, secretarul Partidului Democrat-Creștin, a eșuat în încercarea de a refăce această coaliție.

„Griji” de inspirație americană

Problema care pare să frămînte foarte mult la ora actuală unele cercuri politice australiene este cît de departe trebuie să meargă Australia în direcția împlinirii golului lăsat după retragerea trupelor britanice de la Est de Suez. „Grijile” pe care și le exprimă unele oficialități australiene în legătură cu această problemă sînt însă, așa cum remarcă o parte a presei australiene, de inspirație americană S.U.A., care nu dorește să treacă față de apărarea militară a vechilor poziții militare engleze, apelează la ajutorul aliaților săi dintre care australienii par să fie cei mai vizibili. Astfel, în unele cercuri guvernamentale australiene se lasă să se înțeleagă că Australia a început să cîntărească situația, să vadă în perspectiva apropiată posibilitatea înlăturării unei părți din trupele britanice cînd acestea se vor retrage în 1971 din ha-

zele Asiei de sud-est. În afară de cei 8.500 de soldați din Vietnam ca mai are și alte trupe răspîndite în această regiune. Retragerea Marii Britanii din aceste teritorii nu pare să mai condiționeze pe cea a Australiei. Legăturile cu Anglia sînt treptat lasate la o parte. Devalorizarea lirei sterline, de la 18 noiembrie 1967, care nu a fost urmată de o devalorizare a monedei australiene, a demonstrat o dată mai mult că dependența economică de Anglia nu mai e atît de strînsă, cît puțîn în ceea ce privește industria și comerțul. Asistăm acum atît la manifestări ale unei independențe politice pronunțate față de Marea Britanie și Commonwealth, cît și la o apropiere vizibilă de S.U.A. În infra-reda S.U.A. în economia Australiei își spune acum cuvîntul și pe plan politic. Marea Britanie a rămas în

urma S.U.A. în ceea ce privește prioritatea celui mai cultivat partener comercial, Statele Unite devenind în ultimii ani, într-un ritm rapid, principalul furnizor al Australiei. Astfel, investițiile americane în Australia au deja pondere mare în economia acestei țări, ele atîngînd suma de 2 miliarde de dolari, pe cînd exportul S.U.A. a crescut cu 37 la sută în 1967, ajungînd la 891 milioane de dolari, ceea ce reprezintă 25 la sută din totalul importului Australiei. Ca urmare, politica australiană se orientează tot mai mult spre cea americană, dovada fiind-o ultimele afirmații, tot mai des vînturate în presa australiana, că aceea este necesitățile vitale pentru sud-estul asiatic ca forțele militare australiene să rămîna în continuare să asigure securitatea (TIMES). Pe linia stringerii legăturilor cu S.U.A. se înscrie și proiectata vizită a pri-

Directivile Uniunii Comunistilor din Iugoslavia

BELGRAD 14 (Agerpres). — În sedința comună a Prezidiului și Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I. din 9 iunie a.c. au fost adoptate Directivile cu privire la cele mai importante sarcini ale Uniunii comunistilor în dezvoltarea sistemului relațiilor social-economice și politice.

Făcînd o analiză a recentelor acțiuni ale studenților din Iugoslavia, Prezidiul și Comitetul Executiv al C.C. al U.C.I. consideră că sistemul de învățămînt trebuie „schimbat din temelie”, astfel încît el să corespundă necesităților de dezvoltare a forțelor de producție și capacității creatoare a tineretului și oamenilor muncii, precum și perfecționării relațiilor socialiste. U.C.I. se pronunță pentru înlăturarea structurii sociale a studenților și consideră că aceștia trebuie să participe direct la rezolvarea tuturor problemelor care îi privesc direct. Totodată, sînt respinse acele metode de soluționare a problemelor a

căror folosire ar însemna renunțarea la orientarea de bază, la dezvoltarea democrației. Condiția esențială de înlăturare a dificultăților sociale, economice și politice și de devierilor constatate în societatea iugoslavă, se arată în Directive, este ca U.C.I. împreună cu toate forțele progresiste să se orienteze ferm spre dezvoltarea relațiilor democratice și socialiste și spre o luptă mai dirză pentru atingerea telurilor reformei economice și sociale. În acest scop Directivile prevăd adoptarea de măsuri, printre care dinamizarea producției, modernizarea economiei și creșterea eficienței ei, dezvoltarea producției agricole, îmbunătățirea sistemului de planificare, perfecționarea sistemului de prețuri, sporirea exporturilor, dezvoltarea pieței interne, creșterea numărului de angajați, ridicarea nivelului de trai.

În document se arată, totodată, unele deficiențe apărute în procesul aplicării reformei. În domeniul repartiției apar deseori în ce privește nivelul veniturilor personale. De aceea în Directivă se propune ca prin întreg sistemul de impozite să se asigure principiul potrivit căruia toți cetățenii, care obțin venituri personale mai mari, să contribuie în mai mare măsură la satisfacerea nevoilor comune. De asemenea, unele persoane obțin în mod nejust venituri pe baza posesării unor bunuri materiale pe care le vînd sau le împrumută, aceste fapte constituînd obiectul unor condamnări politice justificate. Prezidiul și Comitetul Executiv al U.C.I. subliniază necesitatea împiedicării înecărilor ca sub forma asociațiilor și a finanțării întreprinderi particulare. Totodată este criticat modul înfăptuit în care sînt rezolvate problemele privind angajările în cîmpul muncii.

Uniunea comunistilor, se arată în Directivă, luptă pentru dezvoltarea solidarității socialiste, pentru relații cît mai umane între oameni, împotriva privilegiilor, parazitismului, oricăror forme de monopol, împotriva neglijenței obligatiilor sociale. Totodată U.C.I. subliniază că actualul sistem politic este împovărat de vechile relații și forme de conducere, ceea ce provoacă apariția unor tendințe de îndepărtare de la linia luptei pentru democrația autococonducerii. Una din formele principale ale acestor tendințe o constituie aspirațiile spre un pluralism politic. Directivile subliniază că U.C.I. se pronunță cu hotărîre împotriva tendinței de formare a unui sistem cu mai multe partide.

Directivile se ocupă și încheiere de sarcinile de viitorale U.C.I., ale organelor politice și sociale.